та. [illegible]

Добри усети че се пресича дъха му.

- Какво е това "стипендия"?

- Това значи да учиш на царски харч.

Синът на Чинтула [illegible] се замисли. Въздъхна.

- На кого ли ще ги дадат? А тук разправят, че в Котел дошло писмо от Д-р [illegible] Верон, оня гдето написа Рибния буквар. Дирел човек да [illegible] обходи всички наши села и градове и да му извести къде искат да им се отвори училище гдето да учат на български, както в Котел.

- И както в Габрово... - се намеси един сливенски абаджия който даваше ухо на разговора между двете момчета. Но като видя, че на портата се яви даскал Димитраки и отиде да поздрави [illegible] гостите, всички промениха разговора, за да не [illegible] почнат неприятен спор пред известния елинист.

Момчетата се отделиха под асмата, докато домакините принасяха на трапезата, [illegible] сложена в ширния чардак, разни гощавки. Гостите се бяха настанили в [illegible] роднински къщи и приятелите им ходеха да ги обходят.

-Мъчен ли е руският език? - все така настойчиво [illegible] задаваше въпросите си Добри . - Има ли в Одеса висше училище? Какво учат в него?

Миндов погледна очудено своя сродник. Дали той не смяташе да ходи на учение в Русия? С ума си ли беше малкият?

- Руският е славянски език... Прилича на нашия.. Разправят че в Одеса имало много българи, богати, известни... Априлов, Тошков, Палаузов.... Помагали на нашенци, [illegible] когато им поискат закрила... Много неща учели там в Лицея. [illegible] Имало и Семинария. В нея предавали история, граматика, аритметика, география, държали сметка [illegible] дори на звездите...